

Než se nad Bratislavou otevrou padáky

Již za necelé dva měsíce se nad Bratislavou otevrou padáky členských států FAI, které se zúčastní IV. mistrovství světa v parašutismu. Právo na uspořádání mistrovství jsme získali v r. 1956, kdy naši reprezentanti zvítězili v Moskvě v soutěži družstev mužů i v klasifikaci jednotlivců. Požadatelé rozeslali pozvánky již 42 členským státům.

Ještě na II. mistrovství ve Francii v St. Yan v r. 1945 startovalo celkem šest družstev a v soutěži žen jen dvě parašutistky: Seliverstovová (SSSR) a Monika Larocheová (Francie). V Moskvě o dva roky později startovalo již 10 pětičlenných družstev mužů a 8 tříčlenných družstev žen. Američané jsou si vědomi úžasného vzrůstu parašutistického sportu ve světě. A jestliže v minulosti vysílali na mistrovství světa jen jednoho závodníka, letošní rok povolali

Mistr sportu Zdeněk Kaplan 4 ukazuje klasické přistání.

do soustředění 75 parašutistů, z nichž 7 vyberou do Bratislavy. Na bratislavském letišti ve Vajnorech, kde se mistrovství světa bude konat, se už pečlivě připravují naši nejlepší parašutisté, kteří jistě nebudou hrát na mistrovství podřadnou úlohu. Budou mít situaci o to těžší, že budou obhajovat titul mistrů světa. A obhajovat – to je vždy úkol nemalý.

VLADIMÍR FUKSA

Nu tak, výsadkáři, AN-2 už čeká...

FOTO ČTK – Š. PETRÁŠ

PŘIDALI JSME JEN TITULKY

NEJEN – ALE I

I když všechny přednášky byly četně navštíveny, postrádala se tu větší účast mládeže, která musí už jednou pochopit, že nejen tancem, hrou v karty, vyseďváním a poplíním v začouzených hostincích, ale i přednáškou zvyšuje si svoje vzdělání.

Hlas Buzuluku

LUŠTITELŮM ZDAR!

Což muži nejsou vzdáleni z práce 18 měsíců, když konají vojenskou službu? Když se to spočítá, odchod muže na vojnu se rovná třem dětem u ženy. Ale zatím co vojenská služba je povinná, nejsou povinné tři děti, takže nakonec bude absence mužů větší!

Vlasta

NEŽ TA KRYSA?

Vzhledem k matce jsou medvědi velice malí, nepřesahují velikost krysy a jsou asi 500krát lehčí.

Květy

ZVYKLI SI NA ŠPÍNU

S nečistou průmyslovou odpadovou vodou zmizeli z Labe úhoři.

Svobodné slovo

PŘED KOLIKA LETY?

Pánské náram. hod. Tissot byly ztraceny 14. IV. pravděpodobně u Masarykova nádraží.

Svobodné slovo

NA KOHO MÁ STAVĚT BOUDU?

Vedoucího fakturačního oddělení přijímáme. Podmínka: inženýr-konstruktor s praxí.

Průboj, Ústí n./L.

OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ŠVEJKA VE SVĚTOVÉ VÁLCE

7. Na cestě na Starasol měl poručík Dub k mužstvu řeč. Švejk byl neustále k němu obličejem otočen „rechtschaut“. Dubovi to bylo nepříjemné, poněvadž vyčítal, že se nějak zaplétá. Proto se na Švejka rozkřikl: „Co na mě čumíš, jako tele na nová vrata?“ – „Poslušně hlásím, pane lajtnant, mám na tohle odpovědět?“ – „Co si to dovoluješ?“ zařval na něho Dub. – „Poslušně hlásím, vy jste mi jednou rozkázal, abych vůbec neodpovídal, když ukončíte řeč.“ – „Máš tedy ze mně strach,“ řekl rozradostněle Dub. „Dovedl jsem zkrotit jiné chlápky, proto drž hubu a zůstaň hezky vzadu, abych tě neviděl!“

8. Když před Felštýnem odpočívali, poslal nadporučík Lukáš šikovatele Vaňka a Švejka, aby vyhledali nocleh pro kumpanii. „Ne abyste, Švejku, něco na cestě proved,“ upozorňoval ho Lukáš. „Poslušně hlásím, pane oberlajtnant, že se vynasnažím. Měl jsem sice vošklivý sen, zdálo se mi vo neckách, který tekly na chodbě v domě, kde jsem bydlel, až promočily strop u pana domácího, kterej mně hned ráno dal výpověď.“ – „Dejte nám pokoj, Švejku, s vašimi hloupými řečmi a dívejte se raději s Vaňkem na mapu, kudy máte jít. Dáte se po ní cestou nahoru, přesně na sever a nemůžete zabloudit.“

9. „V karlínskech kasárnách bejval obrlajtnant Holub,“ vypravoval po cestě Švejk, „a ten byl tak učený, že ho všichni u kumpanie považovali za blba, poněvadž se kvůli své učenosti nenaučil nadávat na vojáky a vo všem rozjímal z vědeckého stanoviska. Jednou mu vojáci hlásili, že vyfasované komisařek není k žrádlu. Jinej oficír by se rozčílil nad takovou drzostí, ale von né, von zůstal klidnej, neřekl nikomu ani prase, ani svině, ani nedal nikomu přes hubu. Svolal jenom všechny svoje maníky a povídá jim takovým příjemným hlasem: „Musíte si, vojáci, uvědomit, že každéj voják má bejt tak inteligentní, ...“

10. ... aby sežral bez reptání všechno, co vyfasuje!“ – „Kdyby nám aspoň nadával,“ říkali vojáci mezi sebou a ty jeho jemnosti je mrzely. Tak mě jednou zvolili z kumpačky, abych mu to jako řeč. Tak jsem šel k němu do bytu a prosil jsem ho, aby zanechal všeho vosejchání, vojáci že jsou zvyklí na to, aby se jim pořád připomínalo, že jsou prasata, jinak že ztrácejí úctu k představeným. Von se napřed bránil, mluvil něco vo inteligenci, ale nakonec si přece dal říct, nafackoval mi a vyhodil mě ze dveří, aby stoupla jeho vážnost. Když jsem oznámil výsledek svého vyjednávání, měli z toho velkou radost.“

11. Švejk se rozhlédl po krajině. „Myslím,“ řekl, „že jdeme špatně. Máme jít nahoru, dolů, nalevo, napravo, pak zas napravo, potom nalevo – a my jdeme pořád rovně. Navrhoju, abychom se dali nalevo.“ Učtení šikovatel počal tvrdit, že se musí jít napravo. „Ta moje cesta,“ řekl Švejk, „je pohodlnější nežli ta vaše. Já půjdu podle potůčka, kde rostou pomněnky a vy se budete flákat někde suchopárem.“ – „Neblázněte, Švejku, tady právě podle mapy musíme jít napravo.“ – „Mapa se může mejlit,“ odpověděl Švejk, sestupuje do údolí. „Když máte svou hlavu, tak se holt musíme rozejít a sejdem se až na místě ve Felštýně.“

12. Odpoledne došel Švejk k malému rybníku, kde se setkal s uprchlým ruským zajatcem, který se tu koupal a při spatření Švejka se dal nahý na útěk. Švejk byl zvědav, jak asi by mu slyšela ruská uniforma, svlékl svou a oblékl si ruskou. Švejk si přál, aby se viděl důkladně zrcadlit ve vodě, proto chodil tak dlouho po hrázi rybníka, až ho tam našla patrola polního četnictva, která hledala ruského sběha. Byli to Maďaři a Švejka přes jeho protest odtáhli na etapu v Chyrově, kde ho zařadili do transportu ruských zajatců, určených pracovat na opravě železniční trati směrem k Přemyšlu.